

Sygn. akt III CSK 27/07

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Gminy M.

przeciwko A.M. i W.M.

o wydanie nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 maja 2006 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz
pozwanym 1800 zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Pełnomocnik powódki wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K. oddalającego apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 30 grudnia 2005 r. oddalającego powództwo o wydanie nieruchomości. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, stwierdził, że „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości (zwłaszcza art. 140 k.c.), a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Przytoczone uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ zostało ograniczone (z wyjątkiem przytoczenia art. 140 k.c.) do dosłownego powtórzenia przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt. 2 i 4 k.p.c. Tymczasem odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości wymaga – poza przytoczeniem konkretnego przepisu prawa – wykazania, że przepis ten, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekała się wykładni bądź jest ona niejednolita (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r. II CZ 102/02, Lex nr 57231). Odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej łączy się natomiast z obowiązkiem wskazania przepisów prawa, których naruszenie jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzania dłuższych badań lub dociekań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, Lex 82227).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).